

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

tare possit, qui gloriam suam annunciet, & errantibus contradicant, si vel maximè un tantum sit muliercula. Ita solus Moses contradicebat incantatoribus Ægyptiacis, Exod. 7. vers. 11. Elias Baaliticis sacerdotibus quorum erant centum quinquaginta, 1. Reg. 18. vers. 19. Micha falsis Prophetis, 1. Reg. 22. vers. 6. seqq. Johannes Hussus Concilio Constantiensi. Lutherus toti Papatui. Non ergò moveamur, si populo malignantium caterva veritati resistat. Ex ore enim infantium & lactentium sibi laudem Deus perficere potest, Pl. 8. v. 3.

2. *Sinistra*

1. *Calumniantium*, ut sunt Pharisei & Scribæ, teste Marco, c. 3. v. 22. Hi excipiunt contra propriam conscientiam, Christum ejicere dæmonia per Beelzebub principem dæmoniorum. Fuit autem Beelzebub idolum Philistinorum, cujus mentio fit, 2. Reg. 1. vers. 2. quo nomine Judæi Diabolum intelligunt, gentium enim Dii sunt dæmonia, Pl. 96. vers. 5. aliàs idem est quod Dominus seu Rex muscarum, quia sub vexillo suo totum exercitum Diabolorum, instar muscularum per aërem volitantium, tanquam Imperator gubernat.

Discimus inde, nihil à morfu sycophantarum tutum esse. Sed rectè faciendo neminem time, & si maledicorum morsus experiri cogaris, perpende, quod idem Christo accidit. Servus non est major Domino, Joh. 15. v. 20. Si Magistrum Beelzebub nominant, quid mirum si & ministros ita nominent, Matth. 10. vers. 25. copiosa interim tibi merces in cælo reservatur, Matth. 5. v. 12.

2. *Tentantium*, qui signum petunt è cælo, ut vel solem sistat, vel retrogredi faciat, quod utrumque contigit, illud tempore Josuæ, Jos. 10. vers. 13. hoc tempore Hif-

kia, 2. Reg. 20. v. 9. vel tonitrua excitet, ut Samuel, 1. Sam. 12. vers. 18. vel ignem de cælo dejiciat, ut Elias, 1. Reg. 18. v. 38. sed hoc ipso stultitiam suam produnt, dum miracula petunt in ipsis miraculis, cujus farinae sunt etiam hodierni Pontificii, dum sub clarissimam Evangelii lucem, quæ hodie resplenduit, miracula à nobis flagitant. Sed quod Christus Phariseis respondebat Matt. 12. v. 39. idem habeant sibi à nobis: Generatio mala & adultera signum quærit, & signum non dabitur ei. Nam contenti sumus signis & miraculis Apostolorum, quibus doctrinam nostram confirmarunt. Et certissimum hoc Antichristi signum esse nobis certò persuademus, cujus adventus erit secundum operationem Satanæ, in omni virtute, & signis & prodigiis mendacibus, 2. Thess. 2. v. 9.

De Tertio.

Restat ut examinemus *Christi apologiam & defensionem*, quæ est

I. *Refutatoria*, contra Phariseorum & Scribarum calumniam potissimum directa, & quinque constat argumentis.

i. *Desumitur ab incommodo*, vers. 17. 18. hoc modo: Si per Beelzebub ejicio dæmonia, ut vos dicitis, Satanus adversus seipsum dissidet. At Satanus adversus seipsum non dissidet, Ergò nec ego per Beelzebub ejicio dæmonia. Assumptionem Christus probat inde, quia regnum ejus stat inconcussum, illud autem fieri non posset, si bella & dissidia intestina prædominarentur. Hoc argumento commendatur nobis concordia, cum maxima sit spirituum malorum in obstitando regno suo consensus, ut & nos in asserenda & defendenda Ecclesiæ unitate per vinculum pacis invicem & unanimes simus, Eph. 4. vers. 3. idem sentientes, in pace

Beelzebub
clm dicit?

pace agentes, 2. Cor. 13. v. 11. sicut membra unius corporis, 1. Cor. 12. v. 12. nam Deus non est Deus dissensionis sed pacis, 1. Cor. 14. v. 33. secus ab invicem consumemur, Gal. 5. vers. 15. Unitas tamen illa fundata sit in verbo & veritate, Joh. 17. v. 17. aliàs melius est dissidium veritatis causa ortum, quam vitiosa concordia, ut Naziancenus loquitur.

2. *Ab exemplo*, v. 19. hoc modo: Si ego per Beelzebub ejicio dæmonia, etiam filii vestri per illum ejicient. At non ejiciunt per Beelzebub. Ergò. Per filios ipsorum quidam intelligunt 70. discipulos, quibus potestatem dederat Dominus super immundos spiritus, Luc. 10. v. 17. Hi enim in gremio Judaici populi nati & educati erant. Quidam verò Exorcistæ Judæorum, qui ope Diaboli immundos ejiciebant spiritus, ut videre est Marc. 9. vers. 38. Luc. 9. vers. 49. Act. 19. v. 13. nam donum miraculorum etiam in hypocritas cadere potest, Matth. 7. v. 22.

Quia igitur Pharisei & Scribæ hos divinâ virtute ejicere dæmonia asseverabant, rectè concludit Christus, quod & ipse divinâ virtute dæmonia ejiciat, & addit, ideò vestri erunt iudices, id est in extremo judicio vos condemnabunt suo testimonio, quod ex sola calumniandi libidine contra propriam conscientiam miraculum meum Diabolo auctori ascripsistis.

Hæc est natura invidiæ, quod amicorum vitia laudet, & eorum, quibus non benè cupit, virtutes etiam ad orcum quasi devoteat, juxta effatum Siracidis cap. 11. v. 33.

3. *à Contrario*, vers. 20. quasi dicat, si digito Dei, adeoque propriâ virtute dæmonia ejicio, utique hinc velut ex indubitato *etiam* colligere debebatis, pervenisse ad vos

regnum illud Dei, quod per Messiam inchoatum & constitutum iri, prædixere Sancti Prophetæ, & consequenter, me esse illum tot seculis desideratum & expectatum Messiam, id quod multitudo signorum meorum luculenter arguit. Quibus verbis sine dubio respexit Christus ad historiam Moïsis & Magorum Ægyptiorum, qui tandem ex productione pediculorum digitorum Dei cognoscebant, Exod. 8. v. 19.

Ex hac collatione Evangelistarum, quorum alter Spiritum Dei per digitorum Dei interpretabatur, colligimus non tantum Spiritum S. esse verum Deum, sicut enim digitorum cum manu & brachio, manus verò vel brachium cum corpore in natura unum sunt: Ita Pater, Filius & Sp. S. tres quidem sunt in personis, sed una divina essentia, inquit Hieronymus. Sed etiam Judæos retundere possumus, qui adhuc hodie eodem spiritu calumniarum cum Patribus suis acti & ducti, per schem hamphoras Christum miracula sua perpetrâsse, impudentissimè nugantur, de quo vide Lutherum Tom. 8. Jen. fol. 109.

4. *Ab absurdo*, v. 22. q. d. Absurdum est, ut fortior armatus cedat ei, qui imbecilior est. Ita Satanas tanquam potentissimus spiritus ejici non potest, nisi à superiore & fortiore. Quando igitur palatium ipsius, quod permittente Deo occupavit, expugno, indeque illum dejicio, utique indubitato opere restatum reddo, me non colludere cum Diabolo, sed potius invictò ariete regnum ipsius oppugnare.

Descriptio illa Diaboli meritò nobis terrorem incutiat, ut peccata fugiamus, quæ nihil aliud sunt, quam arma injustitiæ quibus nos Satanas oppugnat, Rom. 6. vers. 19. Hoc tamen è contrario solari nos potest, quod

N

Chri-

*vid. infr.
Matth. Epist.
p. 402.*

Opusculo in adjecto.

Ap. v. 22. dant, q. ope Diaboli dæmonia ejiciunt, sed de illis p. 402. non habent donum miraculorum.

Christus fortior est, arma ejus abstulit, in quibus confidebat, & spolia distribuit. Quin adhuc dum ad dextram Patris sedens contra Draconem hunc ruffum, qui nos accusat coram Deo noctes atque dies, acriter nos defendit, Apoc. 12. vers. 7. & breviter sub pedibus nostris conteret, Rom. 16. v. 20.

5. *A diverso studio*, v. 23. quasi dicat: Me non habere fœdus cum Beelzebub, vel hinc liquidissimè patet, quia mea & Satanæ opera planè sunt diversa, imò contraria, ego sum veritas, Joh. 14. v. 6. ille pater mendacii, Joh. 8. v. 44. Ego lux vera, Joh. 1. v. 9. ille princeps tenebrarum, Eph. 6. v. 12. Ego pater omnis boni, Jac. 1. v. 16. ille author omnis mali, unde κατ' ἐξοχὴν *worps der Arge / oder der Böse* dicitur, Matth. 13. v. 19.

Notetur hæc Christi sententia contra Neutralistas, qui Deo simul & Mammonæ servire volunt, Matth. 6. v. 24. sed videant, quomodo conscientiam suam liberent, nulla siquidem est communio lucis & tenebrarum, 2. Cor. 6. v. 15.

II. *Exhortatoria*. Quia enim Christus videbat multos esse inspectatores, qui non considerabant periculum, in quo singulis momentis versabantur propter Satanam hostem illum ἀπὸ τοῦ γενεῆς humani, quasi in speculo ipsis ob oculos ponit

1. *Diaboli molimina*, quod non dormit, sed indefesso studio circumvagatur, si hac non succedit, alia rem aggreditur via, ut historia Jobi testatur. c. 1. v. 7. imò si vel maximè repellatur semel atque iterum, tamen redit impudentissimus spiritus, & multiplicato agmine nihil intentatum relinquit, ut domum pristinam recuperare possit.

Hoc probè considerate vos mei. Ecce vigilat hostis, & vos dormietis! O scelus! ô dedecus! vigilate & orate, ne intentionem incidatis, Matth. 26. v. 41.

2. *Summa discrimina*, quod extrema hominis illius pejora fiunt primis. Nam spiritus isti complicato molimine cor ejus justo Dei judicio securitatem præcedentem punientis planè captivant & occæcant, quo pertinet dictum Petri 2. c. 2. v. 20. seqq.

Caveamus igitur, ne per securitatem Diabolo viam aperiamus ad obsessionem spirituales, sed firmiter ipsi resistamus per fidem, 1. Pet. 5. v. 9. fides enim est ferramentum illud, quo Christo tanquam angulari lapidi conjungimur, 1. Pet. 2. v. 5. & quamdiu cum ipso uniti manemus, tuti sumus à Satanæ insidiis. Nam major est qui in nobis est, quam qui in mundo est, 1. Johan. 4. vers. 4.

Dominica Lætare.

Evangelium Joh. 6. v. 1. 15.

Magnum fuit miraculum, quod ad introitum Prophetæ Elisæi in domum viduæ illius Propheticæ oleum repentè in urceolo ejus cœpit excrecere, adeoque multiplicari, ut vasis domesticis non potuerit comprehendi, sed aliunde mutuò sumere necesse fuerit, & quod in eodem capite describitur,

non